

Nieuwsbrief Nieuw Bibliotheekwerk

nr. 13, jaargang 10, 20 december 2010

Laatste editie

Uitgave: Collega's Bibliotheken

Van de redactie

Dit is de echt allerlaatste editie van de Nieuwsbrief Nieuw Bibliotheekwerk

Na tien jaar komt er een einde aan de nieuwsbrief van de best geïnformeerde medewerker in het Nederlands Openbare Bibliotheekwerk: **Wim Keizer**.

Alle reden dus om hem zelf ook eens nader onder de felle schijnwerpers van de publiciteit te zetten. De onbezoldigde redactie dankt **Wim** hartelijk voor zijn vele werk van de afgelopen jaren en wenst hem veel succes in zijn verdere loopbaan.

De redactie,
20 december 2010

“Waarom stopt Wim Keizer met zijn nieuwsbrief?”

Stopt **Wim Keizer** nu wel of niet terecht, uit oogpunt van het toekomstige belang van het bibliotheekwerk, met zijn Nieuwsbrief?

Zoals eigenlijk wel verwacht kon worden geven zijn eigen commentaren op deze prangende vraag geen antwoord

Wat vond **Wim** nu precies de reden? Zolang hij als direct betrokkene zwijgt weten we het niet.

Zoals hij al eerder schreef blijft hij ook in de nieuwe situatie een spin in het web zodat hij ook dan zijn waarneming met ons kan delen.

En aantal hoofdrolspelers in het veld haalt opgelucht adem. Zo hopen **Frank de Grave**, **Bas Eenhoorn**, en **Eric Jurgens** verlost te blijven van zijn telefoontjes en mails met vraag om informatie.

Wim zal echter ook in zijn nieuwe rol ongetwijfeld een dringend beroep blijven doen op met name de *Landelijke hoofdrolspelers* in het openbare bibliotheekwerk om maximale openheid te betrachten. Want anders vervreemden ze zich meer van *het gedecentraliseerde* bibliotheekveld dan ze zelf beseffen!

De redactie blijft hem volgen!

Lofrede voor Wim Keizer bij de verschijning van de laatste nieuwsbrief Nieuw Bibliotheekwerk

Terwijl de wereldwijde economische crisis ons nog dagelijks met nieuw onheil confronteert, en terwijl nog niemand precies weet hoe de dreigende mondiale klimaatverandering echt moet worden aangepakt, en we bovendien weinig heil en zegen mogen verwachten van het nieuwe kabinet... legt **Wim Keizer** na tien jaar noeste arbeid de laatste hand aan zijn finale Nieuwsbrief Nieuw Bibliotheekwerk.

Als een rots in de branding biedt hij ons altijd weer houvast in ons hachelijke bestaan. Wat komt nu harder aan? Wat is erger? De bankencrisis, de valutacrisis, de eurocrisis? Of de definitieve stopzetting van de Nieuwsbrief van **Wim Keizer**?

Voor mij en - met mij menig lotgenoot - is er geen groter nadeel denkbaar dan het einde van zijn Nieuwsbrief. Hoe moeten wij stervelingen verder? Is er nog hoop? Waarom zeuren we nog over bezuinigingen, terwijl dit lot ons treft? Het tekort aan miljoenen staat in geen verhouding tot de onzekere toekomst, waarin we niet langer meer kunnen uitkijken naar dé Nieuwsbrief. Enkele recente citaten van trouwe lezers:

- "Heb jij eigenlijk de laatste Nieuwsbrief van **Wim Keizer** wel gelezen?"
- "Wim, waar blijft-ie? Ik kijk weer reikhalzend uit naar je Nieuwsbrief!"
- "Ging dat laatst bij de VOB nou om een fusie of om een splitsing?"
- "Hoeveel landelijke spelers zijn er tegenwoordig in de bibliotheekbranche?"
- "is dat Charter nou een papieren tijger of is het the elephant in the room? Of allebei tegelijk? (The elephant in the room is het onderwerp dat iedereen kent, maar verder welbewust onbesproken laat)

Je kon de antwoorden op al die vragen toe nu toe altijd moeiteloos nalezen in dé Nieuwsbrief! Eigenlijk kon je al die stapels onderliggende rapporten met een gerust hart overslaan. Je kon zonder gevaar de betreffende Kamerdebatten negeren. Voor menig ledenvergadering, 24-uursbijeenkomst of bibliotheekconferentie kon je je onbezorgd afmelden.

Omdat je zeker wist dat het toch altijd allemaal keurig werd uitgelegd door onze doorgewinterde onderzoeksjournalist **Wim Keizer** in zijn onvolprezen Nieuwsbrief. Zijn journalistenbloed begint altijd harder te stromen als er wéér een zogenaamd ultiem rapport verschijnt. Feilloos weet hij dan de ballon door te prikken. En wij hangen altijd aan zijn lippen, dat wil zeggen aan het beeldscherm.

Beseft hij eigenlijk wel hoeveel tijd dit menig bibliotheekdirecteur gaat schelen, die nu voortaan al die documenten zelf moet gaan lezen? Landelijk opgeteld gaat dit zeker vele formatieplaatsen kosten...

Terwijl wij – simpele zielen - slechts flarden van de werkelijkheid kunnen waarnemen, alsof we vanuit een vliegtuig door de schaarse gaten in het wolkendek naar de aarde

kijken, zo biedt **Wim Keizer** ons altijd zijn glasheldere helikopterview.

Als je het echt niet meer begrijpt, sla je zijn Nieuwsbrief nog eens na en je bent in een kwartier weer helemaal geïnformeerd.

Zogenaamde daadkrachtige bestuurders (en ambtenaren) worden door hem niet gespaard.

Laverende bibliotheekdirecties kunnen er soms stevig van langs krijgen. Maar altijd schrijft hij in het belang van het bibliotheekwerk, en dus ons geliefd publiek, dat zich andersom ook niet onbetuigd laat.

In andere sectoren zijn ze vaak vol afgunst over de bibliotheekbranche, omdat ze daar zo'n journalistieke doorlichter ontberen. Ik noem één uiterst actueel voorbeeld:

Het KNMI geeft bij slecht weer een weer-alarm af, terwijl Rijkswaterstaat een verkeersalarm afgeeft. En zonder bezwaar geeft de ANWB daarnaast al of niet een spitsalarm af. Ieder z'n eigen ding. Geen afstemming en maximale verwarring voor het publiek. (Het zou in onze branche net zo makkelijk het SIOB, de VOB en Bibliotheek.nl kunnen zijn....) **Wim Keizer** zou er in zijn Nieuwsbrief gehakt van maken. Een tweede voorbeeld ligt voor de hand bij de NS, Prorail, Railinfra-beheer. Maar ik zwijg. Wij weten genoeg. Zoals **Winston Churchill** het onovertroffen heeft gezegd: "We are still confused but at a much higher level" Naar ik heb begrepen is dit inmiddels het nieuwe motto van de Strategiecommissie van de VOB, maar dat terzijde.

Over de naam **Keizer**. Het Oudhoogduitse keisar of keisur is, net zoals het Slavische Tsaar, afgeleid van het Romeinse cognomen Caesar dat door de eerste princeps Imperator Caesar Augustus werd gedragen. Caesar was het cognomen van Gaius Julius Caesar (ca. 100 v.Chr - 44 v.Chr.). Hij werd door de senaat benoemd tot dictator perpetuus ("eeuwig leider") over Rome. Beroemde uitspraken van Caesar (lees **Keizer**) zijn onder meer:

- *Alea iacta est* (de teerling is geworpen)
- *Divide et impera* (verdeel en heers)
- *Veni vidi vici* (ik kwam, ik zag en ik overwon) – een uiterst beknopt bericht aan de Senaat om zijn snelle overwinning in de slag van Zela samen te vatten.

En nou valt mij natuurlijk meteen op dat dat 'vici' toch wel erg veel lijkt op 'wiki'. En dan wordt het bruggetje wel heel makkelijk: Keizer, Caesar, vici, wiki.

En dat Wiki ook nog bijna gelijk klinkt als de initialen van Wim Keizer kan natuurlijk geen toeval zijn....!

U weet vast wel waar het woord 'Wiki' echt vandaan komt. Ik citeer uit Wikipedia: *"Wiki komt van het Hawaïaanse woord "wiki wiki" en betekent "snel, vlug, beweeglijk". Als je al bekend bent met wiki's zul je meteen snappen waarom dit een goede naam is. De veranderingen die worden opgeslagen in een wiki, zijn meteen zichtbaar op internet. De naam 'wiki' wordt gebruikt voor zowel de software als het project waar het voor gebruikt wordt. De computerprogrammatuur is geschreven om het mogelijk te maken om allerlei mensen samen aan een stuk tekst te laten werken."*

Welnu, dat "snel, vlug en beweeglijk" dat klopt wel in het geval van **Wim Keizers'** Nieuwsbrief. Maar dat allerlei mensen er aan mee schrijven is nu juist niet het geval. Zijn Nieuwsbrief is typisch het voorbeeld van een eenmansactie, een echt eenmanstijdschrift. Wat dat betreft schart **Wim Keizer** zich in een reeks van grote namen. Ik noem er slechts een paar:

- **Jacques Gans** in de jaren vijftig met het eenmanstijdschrift Het Pamflet
- **Ischa Meijer** in de jaren zeventig met zijn eigen Magazine
- **Jeroen Brouwers** in de jaren negentig met zijn Feuilletons, telkens als apart boek uitgegeven

En natuurlijk mogen wij zijn grote voorbeeld **Henk Hofland** niet vergeten. Afgelopen week bekroond met de P.C. Hooftprijs. Weliswaar publiceert Hofland geen eenmanstijdschrift, maar hij biedt ons al decennia lang in zijn duizenden columnns zijn originele kijk op de werkelijkheid. Zijn doorbraak kwam in 1972 met "Tegels lichten" met als ondertitel: "Of ware verhalen over de autoriteiten in het land van de voldongen feiten."

Kwalificaties die we dezer dagen in de pers over Hofland lezen zijn gemakkelijk op **Wim Keizer** van toepassing: "Nobel heerschap, eigengereid denker" of "Een jongensachtige senior" en "Scherp waarnemer, briljant stilist" Maar het absolute voorbeeld voor **Wim Keizer** is natuurlijk **I.F. Stone**. De recente biografie over hem heet "All governments lie!, The Life and Times of Rebel Journalist I. F. Stone" door **Myra MacPherson**. Ik citeer verder uit de NRC van 3 juli 2009: *"De Amerikaanse journalist I.F. Stone (1907 – 1989) manifesteerde zich met zijn eenmansbedrijf I.F. Stone's Weekly als pionier van een bijzondere onderzoeksjournalistiek. (Vooral zijn 'debunking' publicaties over de gehate voor-*

lichtingsmachine van het Pentagon bezorgden hem in de jaren zestig faam.) Hij haalde zijn informatie vooral uit openbare bronnen, zoals gepubliceerde regeringsdocumenten. Die stukken moesten, aldus het vermaarde recept van 'Izzy' Stone, van achteren naar voren gelezen worden: de essentiële inlichtingen zaten meestal verstopt in de aanhangsels. Hij begon in 1953 I'F.Stone's Weekly. De vier pagina's die het krantje telde, schreef hij elke week zelf vol. Het begin was moeilijk, maar aan het eind van de jaren vijftig had het blad 20.000 abonnees. Tien jaar later waren er dat bijna 70.000."

Sinds 1971 is **I.F. Stone** gestopt met zijn Weekly. Dus alle ruimte voor **Wim Keizer** (lees Caesar) om het stokje alsnog over te nemen en te beginnen met Caesar's Weekly. Voorzichtig schrijft **Wim** in zijn net verschenen laatste Nieuwsbrief dat er "ingaan 2011 wel een attenderingsservice komt". Attenderingsservice!? Wat krijgen we nou? Wat is dat? Wat moet ik daarmee? Wij willen gewoon een "Caesar's Weekly"! Alleen dán kunnen we voort ...

*Frans Meijer
20 december 2010
Rotterdam*

Nieuwsbrief Library Leaks gestopt: Wim Keizer ondergedoken?

Van onze speciale notulist

Tijdens een tumultueuze vergadering van de vereniging Veiligheid en Openbare Bibliotheek (VOB) waarin de regie ver te zoeken was, hebben beveiligers **Wim Keizer**, oprichter van de nieuwsbrief Library Leaks op hardhandige wijze uit de zaal verwijderd. "De heer Keizer vroeg bij herhaling dingen die we allemaal wel willen weten en verstoorde daarmee de orde van de vergadering," aldus een VOB-woordvoerder die anoniem wenst te blijven.

Tragiek
Tien jaar geleden richtte **Wim Keizer** de nieuwsbrief Library Leaks op om alle ontwikkelingen op het gebied van bibliotheekvernieuwing voor een groot publiek te duiden. De nieuwsbrief was kritisch tegenover instituties en mild ironisch over de vraaggerichte moderne mens. Volgens bibliotheekdirecteur

Hans Lustkruier is dat meteen de tragiek die elke grote schrijver vroeg of laat meemaakt. De schrijver blijft hetzelfde, maar zijn publiek verandert, waardoor hij ervan vervreemdt. De moderne mens heeft helemaal geen behoefte aan een ouwe zeur die alles kritisch bekijkt en moeilijke vragen stelt. De moderne mens wil gewoon onbekommerd leuke dingen doen op zijn iPad.

Manifestatie

Of dit klopt, is nog maar de vraag. Sympathisanten van **Wim** hebben uit protest via Zoek&Boek duizenden aanvragen voor interbibliothecair leenverkeer gedaan. "We moesten extra vrachtwagens bij onze vervoersdienst inzetten om boeken te bezorgen die vervolgens niet werden afgehaald," aldus **Annie Tube**, directeur van ProBoekio. Voor zaterdag a.s. heeft de actiegroep www (Wij willen Wim) een grote manifestatie aangekondigd op het Haagse Malieveld. 'Een volkomen foute locatiekeuze,' aldus **Michiel Materie**, voorzitter van de Stichting Openbare Orde en Bibliotheek (SOOB). "Ze kunnen beter gaan protesteren voor het gemeentehuis op De Brink. Het openbaar bibliotheekwerk wordt immers grotendeels lokaal bekostigd."

Zijn collega **Irma Ganietweg**, voorzitter van de stichting Bibliotheek Ook Zonder Handhaving (BOZH), kon helaas niet reageren. Het nieuws was niet door haar internetfilter heen gekomen.

Kopstoot

De actiegroep www kreeg steun uit onverwachte hoek. **Maarten Heima**, kamerlid voor de Partij van Verdachten en Veroordeelden (PVV) heeft inmiddels een groot aantal kamervragen over deze zaak gesteld aan de minister van Nationale Bibliotheekveiligheid, **Ibo Zakloper**. Zelf vindt het kamerlid het jammer dat de Library Leaks verdwijnt. "Het gaf me een aardig kijkje in de keuken van linkse hobby's. En nu weet ik het zeker: zodra iemand in mijn nabijheid het woord *Bibliotheekcharter* durft uit te spreken, deel ik ook een kopstoot uit."

Maatregelen

Er zijn ook beschaafdere maatregelen genomen. Zo heeft Bibliotheek.com het lenerspasje van **Wim Keizer** geblokkeerd. "De heer Keizer kan nu geen enkel boek meer opzoeken in de Nationale Bibliotheek Catalogus," aldus halfuurmaker **Peter de Beuk**. Als reactie hierop heeft bibliotheekdirecteur **Hans van IJmuiden** een geste gedaan: "Wim mag

voortaan zonder pasje onbeperkt in onze collecties browsen."

Ondergedoken?

De vraag is of **Wim Keizer** hier ook gebruik van gaat maken. Volgens boze tongen is hij ondergedoken omdat hij uitlevering vreest naar een land dat nog wél een Bibliotheekwet kent. Andere anonieme bronnen beweren dat hij zelf naar het buitenland is gevlucht. Zo zou **Keizer** onlangs zijn gesignaleerd in de Schiphol Airport Library. "Dat klopt," bevestigt initiatiefnemer **Sammy Meyer** desgevraagd. "Wim houdt van reizen en om de tijd tussen inchecken en aan boord gaan te doden, zat hij bij ons braaf een oncontroversieel boekje over de West-Friese Omringdijk te downloaden."

Van **Wim** zelf ontbreekt inmiddels elk spoor. Ook op Twitter is geen enkele boodschap van hem te vinden. We herhalen daarom zijn motto dat tien jaar lang zijn nieuwsbrief sierde:

Comment is free, but facts are sacred".

Vandaar dat deze notulen waarheidsgetrouw zijn opgetekend.

Aldus vastgesteld: Amsterdam: Openbare Bibliotheek, 20 december 2010

André Brouwer: eigenaar Brouwervanteksten en vaste notulist van de provinciale directie-overleggen van SOOB en BOZH

Commentaar

"Afscheid van Wim Keizer"

Beste Wim,

Hartelijk dank voor je altijd informatieve nieuwsbrief in de afgelopen 10 jaar; deze las ik altijd met belangstelling en was zodoende weer helemaal bij. Jammer dat de brief verdwijnt.

Je Overijssels nuchtere en heldere blik rondom alle 'gedoe' in bibliotheekland heeft mij als mede-Overijsselaar bijzonder aangesproken, maar dat weet je.

Ik hoop je verdere commentaren en analyses te mogen volgen via Bibliotheekblad.

Wegens vakantieplichtingen kan ik niet aanwezig zijn vandaag maar ik hoop dat het geen besloten, geheime bijeenkomst is.

Het verslag zie ik dan ook gaarne tegemoet.

*Met groet,
Rob Vellinga*

“Niets dan lof”

't Moet iets met de binnenvoering van de baarmoeder of de aardstralen van de wieg te maken hebben, maar sommigen lijken ter wereld te komen met het idee dat ze vierentwintig uur per etmaal blije vogels moeten zijn, dat geluk hun standaardinstelling is en dat ze volkomen verdiend zijn beland in de beste van alle werelden. Dat zijn de gewillige ezels waar de kerkvoogden en regeringsleiders zo dol op zijn.

Mijn natuurlijke status is die van de argwaan, van het kritisch volgen van de aartsbedriegers die leidsmannen nu eenmaal zijn en van het besef dat geluk de moeite waard is, maar verdomde zeldzaam.

Dit laatste mensentype lijkt zwaar in de minderheid. Het wemelt van de vrome ziertjes die kritiek 'zuur' vinden en er heilig van overtuigd zijn dat alle hogergeplaatsten het beste met ze voorhebben. Wie tegensputtert zal iets te verbergen hebben. Nadenken bederft de feeststemming. Van protesteren krijg je kanker.

'Weer zo'n zure opmerking', hoor ik iemand denken. Nu 'denken' is een groot woord. 't Is meer een soort reflex. We hebben besloten dat we een feestje hebben en zeuren doe je maar elders.

En je ziet ze gedijen – de blije filosofen, de blije columnisten, de blije critici, niemand die uit de partyboot wil vallen.

Positief, ambitieus, de blik vooruit voluit op rozekleurig voorwaarts.

De wereld intussen strompelt voort, met haar lijf vol virussen en met haar ongelijke ledematen. De wereld ziet haar bewoners emotioneel aan en houdt haar ravijnen in gereedheid. Waar heeft ze die schaapachtigheid eerder gezien?

Een beetje blijdschap kan een sukkel op de been houden, ik geef het toe. Maar wat heeft al het moois voor zin als je weigert je stem te verheffen tegen de zweren, de gedochten en de etter?

'Weer zo'n zuur stukje over een kunstwerk', hoor ik roepen. 'Is er nu nooit iets wat je goed vindt?' Ziedaar het misverstand in een notendop. Wie een kunstwerk belachelijk vindt, of hilarisch, of overschat, of stom, wordt meteen geacht alle kunstwerken stom te vinden. Terwijl hij de lachwekkende

voorbeelden alleen uit de tempel dondert uit eerbied voor het reservaat van de geweldige kunstwerken.

Begrijp me goed, het is *mijn* tempel die ik eerbiedig. Anderen hebben weer andere tempels.

De blije vogels zouden het liefst willen dat je elke keer opnieuw opsomt wat je allemaal wel vindt deugen.

Terwijl op papier lof en bewondering toch al zo slaapverwekkend zijn.

Gerrit Komrij

(NRC Handelsblad 16 december 2010)

Voor Wim Keizer Ingezonden door Chris Wiersma.

Het waren Gouden tijden

Het waren gouden tijden: [Wim is weg!](#)

Immer het geschreven woord, zonder beelden, de feiten en meningen duidend, gaat hij over op tekst, plaatjes en?

Sjaak Driessen
www.bblthk.nl

